

prima instanță: D. Croitor

dosarul nr. 2ra-1097/15

instanța de apel: N. Cernat, A. Gavrilița, A. Pahopol

## ÎNCHEIERE

20 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Organizația de Microfinanțare „Credite Pentru Toți” Societate cu Răspundere Limitată

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Organizației de Microfinanțare „Credite Pentru Toți” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Dumitru Trifan cu privire la încasarea datoriei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2014 prin care a fost respinsă cererea de apel a Organizației de Microfinanțare „Credite Pentru Toți” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea Judecătoriei Călărași din 06 august 2014, prin care a fost admisă parțial acțiunea

constată:

La 23 iunie 2014, OM „Credite Pentru Toți” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dumitru Trifan cu privire la încasarea datoriei.

Susține că la 19 noiembrie 2012, OM „Credite Pentru Toți” SRL, în calitate de împrumutător și Dumitru Trifan, în calitate de împrumutat au încheiat contractul de împrumut nr. 5651.

Afirmă că conform contractului încheiat, Dumitru Trifan a primit suma de 4000 lei, urmând să restituie, potrivit condițiilor contractuale, suma de 5800 lei. Această sumă include valoarea împrumutului principal și dobânda fixă de 1800 lei.

Menționează că pentru nerespectarea termenului de rambursare a împrumutului, împrumutatul și-a asumat obligația să achite și o penalitate, care se raportează duratei de întârziere.

Relatează că la 19 noiembrie 2012, a onorat obligațiile asumate prin contractul de împrumut nr. 5651, transferând pe contul bancar al împrumutatului suma de 4000 lei.

Afirmă că împrumutatul Dumitru Trifan, până în prezent, nu și-a onorat obligațiunile, pe care urma să le onoreze conform contractului în cauză.

Indică că la 21 mai 2014, a expediat pârâtului o reclamație, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă. Astfel, împrumutatul a fost informat despre nerespectarea clauzelor contractuale, rezilierea anticipată a contractului de către împrumutător și obligațiunea de a returna împrumutul, dobânzile și penalitățile calculate conform contractului.

Susține că la momentul rezilierii contractului, datoria lui Dumitru Trifan constituia suma de 3460 lei, fiind calculată conform contractului de împrumut din 19 noiembrie 2012.

Invocă prevederile art. 867 alin. (1) Cod civil, care stipulează că prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Face referire reclamantul și la prevederile art. 872 alin. (2) Cod civil, prin prisma căruia dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate și împrumutatul nu restituie în modul stabilit nici cel puțin o rată, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut și a dobânzii aferente.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 867 alin. (1), 872 alin. (2), 624 alin. (1) și (3), 1030 alin. (1), 1036 alin. (1) Cod civil, art. 96, 166, 167, 206 alin. (1) și (5) CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea datoriei contractuale în sumă de 3460 lei, taxei de stat în sumă de 270 lei, precum și cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 1500 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Călărași din 06 august 2014 a fost admisă parțial acțiunea, încasată din contul pârâtului Dumitru Trifan în beneficiul reclamantului OM „Credite Pentru Toți” SRL suma restantă a împrumutului bănesc în mărime de 3460 lei și cheltuielile de judecată ce se compun din plata taxei de stat în mărime de 270 lei, în total suma de 3730 lei, respinsă pretenția cu privire la încasarea de la pârâtul Dumitru Trifan în beneficiul reclamantului OM „Credite Pentru Toți” SRL a sumei de 1500 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2014 a fost respinsă cererea de apel a OM „Credite Pentru Toți” SRL și menținută hotărârea primei instanțe.

La 18 martie 2015, OM „Credite Pentru Toți” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, modificarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu încasarea sumei de 1500 lei de la intimat cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală.

Susține că la depunerea cererii de chemare în judecată, a anexat bonul de plată, în original, care atestă faptul că serviciile juridice în sumă de 1500 lei au fost achitate în contul Cabinetului asociat de avocați „Nicolae Strulea”.

Afirmă că în baza procurii din 01 mai 2013, eliberată în baza contractului de prestării servicii de recuperare a creanțelor OM „Credite Pentru Toți” SRL a împuternicit SRL „Incaso” cu dreptul de a reprezenta interesele beneficiarului în

instanța de judecată, de a semna și de a depune acțiunea în instanța de judecată, precum și de dreptul de a substitui drepturile stabilite prin procură.

Astfel, potrivit contractului de prestării servicii, cheltuielile de judecată vor fi suportate de către prestator. Prestatorul va putea apela din cont propriu la serviciile de asistență juridică a avocaților licențiați.

Menționează că SRL „Incaso” a fost împuternicită să achite taxa de stat și serviciile juridice din cont propriu pentru depunerea dosarului în instanța de judecată.

Indică că serviciile juridice achitate de către SRL „Incaso” urmează a fi considerate drept cheltuieli de judecată, percepute de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile.

Invocă prevederile art. 1034 alin. (2) Cod civil, care statuează că mandatarul poate încheia toate actele care pot fi deduse din împuternicirile lui și care sunt necesare pentru îndeplinirea mandatului.

Prin urmare, menționează că prin procura eliberată a împuternicit administratorul SRL „Incaso”, Veaceslav Mîrza să încheie orice act juridic/tranzacție.

La fel, invocă recurentul și conținutul art. 96 alin. (1) și alin. (1<sup>1</sup>) CPC, care stipulează că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei nu rezultă faptul expedierii copiei deciziei recurate, însă recurentul invocă că a făcut cunoștință cu decizia menționată la 05 februarie 2015.

La caz se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul la 18 martie 2014, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de OM „Credite Pentru Toți” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de OM „Credite Pentru Toți” SRL, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de OM „Credite Pentru Toți” SRL ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Organizația de Microfinanțare „Credite Pentru Toți” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi